

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Parascovia Tacu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Parascoviei Tacu către
Primăria com. Balatina, rl Glodeni cu privire la anularea dispoziției privind
concedierea,

împotriva deciziei din 07 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Parascovia Tacu și menținută hotărârea din 05 noiembrie
2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 06.07.2018, Parascovia Tacu a depus cerere de chemare în judecată către
Primăria com. Balatina, rl Glodeni cu privire la anularea dispoziției privind
concedierea, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la
muncă.

În motivarea acțiunii a indicat că, din anul 2001, activează ca director al
grădiniței nr. 1 din com. Balatina, rl Glodeni, conform Regulamentului cu privire la
organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director în
instituțiile de învățământ general, a câștigat concursul la funcția de director al
grădiniței nr. 1 din com. Balatina, rl Glodeni.

La 08.08.2016, prin dispoziția nr. 43 a Primarului com. Balatina a fost
menținută în funcția de director a grădiniței menționate mai sus, încheind
contractul individual de muncă nr. 48 din 08.08.2016 cu Primăria com. Balatina, pe
un termen de 5 ani.

Prin dispoziția nr. 25 din 07.05.2018 a Primarului com. Balatina, a fost
concediată din funcția de director a instituției publice (instituția preșcolară nr. 1
Balatina) conform prevederilor art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii, fără a fi încetat
contractual individual de muncă.

Astfel, este de părere că a fost sancționată aspru fiindcă prevederile art. 206
Codul muncii, la care face trimitere angajatorul în dispoziție, prevede și alte
sanțiuni disciplinare mai blânde.

Dânsa a mai indicat, că are studii superioare, dispune de gradul didactic doi, pe toata perioada aflării în serviciu în instituția dată nu a avut abateri disciplinare, îndeplinind în mod conștient cerințele de activitate. O singură dată a comis o greșeală pentru care îi pare rău și regretă.

Angajatorul, în persoana Primarului com. Balatina, rl Glodeni, fără a fi stabilită vinovăția sa, prin hotărârea instanței de judecată sau a organului competent, a concediat-o, însă contractul individual de muncă prin dispoziția primarului nu a fost încetat, fiind valabil până în prezent.

Astfel, a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea dispoziției nr. 25 din 07.05.2018, a Primarului com. Balatina, rl Glodeni, cu restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței de la muncă, încasarea cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în acest proces.

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, acțiunea a fost respinsă.

La 30 noiembrie 2018, Parascovia Tacu a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 07 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, cererea de apel a fost respinsă și menținută hotărârea primei instanțe din 05 noiembrie 2018.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, dispoziția de concediere nr. 25 din 07.05.2018, prin care a fost concediată Tacu Parascovia, este legală, or, motivul concedierii acesteia s-a adeverit pe parcursul examinării cauzei, Tacu Parascovia a încălcat grav obligațiile de muncă care s-a manifestat prin încălcarea art. 86 alin. (1) lit. k), p) Codul muncii.

Reclamanta Tacu Parascovia, a recunoscut fapta săvârșită, regretă de cele întâmplate, dar nu este de acord cu concedierea, adică cu dispoziția Primăriei nr. 25 din 07.05.2018, însă, în acest sens, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar demonstra că Tacu Parascovia a fost concediată ilegal, din care motive instanța de nivelul întâi just și întemeiat a respins cererea de chemare în judecată.

La 13.05.2019, Parascovia Tacu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și consideră că instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 07 martie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 10 aprilie 2019 (f. d. 137), iar recursul a fost declarat la 13.05.2019. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 07 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele

cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Parascovia Tacu, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Parascovia Tacu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul

acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Parascovia Tacu.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Parascovia Tacu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova